

Nr 23

Kulturutskottets betänkande i anledning av motioner i rundradiofrågor.

Motionerna

Utskottet behandlar i detta betänkande följande motioner nämligen

1972: 28 av fru Ryding m. fl. (vpk) vari hemställs att riksdagen ger regeringen till känna vad som i motionen anförs om Sveriges Radios programpolitik och att riksdagen uttalar sig för att Sveriges Radio utträder ur Svenska arbetsgivareföreningen,

1972: 60 av herrar Börjesson i Falköping (c) och Johansson i Skärstad (c) vari hemställs att riksdagen hemställer om skyndsam undersökning inom Sveriges Radio/TV om möjligheter att i större utsträckning än vad som sker förse TV-program av olika slag med textremsor med hänsyn till de döva och hörselskadade samt att erforderliga anslag härför via statsbudgeten ställs till Sveriges Radio/TV:s förfogande,

1972: 61 av herrar Börjesson i Falköping (c) och Johansson i Skärstad (c) vari hemställs att riksdagen hos Kungl. Maj:t hemställer

1. att riktlinjer utarbetas för att vissa handikappade skall erhålla befrielse från skyldigheten att betala avgift för innehav av radio och TV,
2. att skyndsam utredning kommer till stånd beträffande möjligheten för vissa handikappgrupper att erhålla avsevärda ekonomiska lättnader vid inköp av TV,

1972: 131 av herrar Richardson (fp) och Hyltander (fp) vari hemställs att riksdagen hos Kungl. Maj:t hemställer om förslag till inrättandet av ett programråd i enlighet med i motionen angivna riktlinjer,

1972: 233 av herr Johansson i Skärstad m. fl. (c) vari hemställs att riksdagen hos Kungl. Maj:t kräver utredning i syfte att bereda större möjligheter för folkrörelserna att få inflytande över radio- och televisionsverksamheten inom Sveriges Radio,

1972: 341 av herr Stålhammar m. fl. (fp) vari hemställs att riksdagen beslutar att hos Kungl. Maj:t anhålla om en översyn av Sveriges Radios hittillsvarande tillämpning av begreppet opartiskhet i barnprogrammen i ljuset av vunna erfarenheter, så att de i fortsättningen också medger utrymme för spegling av kristna värderingar och synpunkter på samma villkor som gäller för övriga,

1972: 487 av herr Bohman m. fl. (m) vari hemställs att riksdagen hos

Kungl. Maj:t

1. anhåller att en parlamentarisk utredning tillsätts med uppgift att klarlägga hur en ökad frihet och konkurrens i etermedia skall åstadkommas och hur Sveriges Radios långsiktiga finansieringsproblem skall bringas under kontroll,

2. anhåller om åtgärder för en bättre efterlevnad av reglerna i radiolagen och i avtalet mellan staten och Sveriges Radio,

1972: 491 av herr Wijkman (m) vari hemställs att riksdagen hos Kungl. Maj:t begär sådan komplettering av avtalet mellan staten och Sveriges Radio/TV att de politiska partierna bereds tid för kontinuerlig programverksamhet i radio och TV i vad gäller både riks- och lokalutsändningar,

1972: 494 av herrar Wikström (fp) och Wirmark (fp) vari hemställs att riksdagen måtte uttala att det i riksdagens beslut 1966 omnämnda kravet på en gemensam nyhetsredaktion icke längre måtte binda Sveriges Radios nyhetsförmedling,

1972: 1037 av herr Adolfsson (m) vari hemställs att riksdagen hos Kungl. Maj:t anhåller att avtalet mellan svenska staten och Sveriges Radio revideras, så att garantier skapas för att åtminstone en kanal såväl i radio som i TV helt befrias från ensidig politisk propaganda, program med grova våldsinslag och underhållningsprogram, som ej fyller reglernas krav att ge i bästa mening "god förströelse och underhållning",

1972: 1051 av herr Johansson i Skärstad (c) vari hemställs att riksdagen uttalar att en kontinuerlig information i TV i skol- och utbildningsfrågor bör ges på fast programtid,

1972: 1057 av herr Magnusson i Borås m. fl. (m) vari hemställs att riksdagen hos Kungl. Maj:t anhåller om översyn av ansvarsbestämmelserna för programverksamheten vid Sveriges Radio och television i syfte att genom skärpning av dessa bestämmelser åstadkomma ett för allmänheten mera tilltalande programutbud,

1972: 1062 av herr Petersson i Gäddvik m. fl. (m) vari hemställs att riksdagen måtte uttala att församlingsgudstjänst bör sändas varje söndag i TV utan att detta får inkräkta på nuvarande utbud av program inom det religiösa området,

1972: 1063 av herrar Pettersson i Örebro (c) och Bengtsson i Göteborg (c) vari hemställs att riksdagen hos Kungl. Maj:t kräver utredning och förslag om fristående politiska program inom Sveriges Radio,

1972: 1070 av herr Stjernström m. fl. (c) vari hemställs att riksdagen beslutar att hos Kungl. Maj:t begära en översyn av de riktlinjer som är vägledande för samordningen av programverksamheten mellan TV-kanalerna i enlighet med vad i motionen anförts,

1972: 1072 av herr Sundman (c) vari hemställs att riksdagen hos Kungl. Maj:t anhåller om utredning av frågan om den framtida

finansieringen av Sveriges Radios verksamhet,

1972: 1079 av herrar Ullsten (fp) och Ahlmark (fp) vari hemställs att riksdagen hos Kungl. Maj:t begär en utredning av formerna för Sveriges Radios skyldighet att mot en lägre avgift eller helt kostnadsfritt uppspela bandade program och tillhandahålla programutskriften,

1972: 1081 av fru Åsbrink (s) vari hemställs att riksdagen uttalar sig för att i de dagliga TV-programmen inryms ett program av religiös karaktär.

Bakgrund

De grundläggande bestämmelser som f. n. gäller för rundradioverksamheten i vårt land bygger på beslut av 1966 års riksdag (prop. 1966: 163, SU 1966: 136 och rskr 1966: 388). Lagbestämmelser finns i radiolagen (SFS 1966: 755) och radioansvarighetslagen (SFS 1966: 449) med därtill hörande tillämpningskungörelse. I anslutning till radiolagen har avtal angående rundradions programverksamhet träffats mellan svenska staten och Sveriges Radio aktiebolag. Instruktion för radionämnden har meddelats av Kungl. Maj:t (SFS 1967: 449).

Många av de frågor som utskottet med anledning av väckta motioner behandlar i detta betänkande har tidigare behandlats av riksdagen. Utskottet hänvisar till statsutskottets utlåtanden 1969: 40 och 1970: 52 samt till kulturutskottets betänkande 1972: 8.

Följande utredningar bör nämnas i detta sammanhang, nämligen

massmedieutredningen (riksdagsber. 1972 JU: 47) vars uppdrag är att utreda frågan om enhetlig reglering i grundlag av yttrandefriheten i massmedier m. m.,

handikapputredningen (riksdagsber. 1972 S: 11) vars uppdrag är att utreda frågan angående omvårdnaden av handikappade,

reklamutredningen (riksdagsber. 1972 U: 17) vars uppdrag är att utreda reklamens verkningar med särskild hänsyn till reklamsändningar i televisionen och

1969 års radioutredning (riksdagsber. 1972 U: 35) vars uppdrag är att verkställa utredning rörande ökat sändningsutrymme i ljudradion för utbildnings- och informationsändamål m. m.

Utskottet

Vid förra årets riksdag hade utskottet att ta ställning till ett motionsvis framställt yrkande att riksdagen hos Kungl. Maj:t skulle anhålla om tillsättande av en parlamentarisk utredning med uppgift att klarlägga hur en ökad frihet och konkurrens i etermedierna skulle

åstadkommas. Detta yrkande avstyrktes av utskottet och avslogs av riksdagen (KrU 1971: 8, rskr 1971: 110). Det framförs nu i motionen 1972: 487. Yrkandet tar enligt den anförda motiveringen klart sikte på en grundläggande förändring av nuvarande system med ensamrätt för Sveriges Radio att avgöra vilka program som skall förekomma i rundradions sändningar.

Utskottet får liksom förra året erinra om propositionen 1966:136, vari det framhölls som angeläget att etermedierna ställs fria från kommersiella intressens eller politiska gruppers ensidiga inflytande. En grundläggande förutsättning angavs därvid vara att en fri etableringsrätt i etern var omöjlig redan på grund av det begränsade antalet frekvenser. Genom att ledningen för envar av de sex självständiga programenheterna inom Sveriges Radio fick ett direkt ansvar för respektive program ansågs det att förutsättningar skapades för rörelsefrihet och oberoende, variation och stimulerande tävlan i fråga om idéer och utformning av programmen. Med hänvisning till vad utskottet härmed anför om de principer varpå den nuvarande organisationen bygger och till det utredningsarbete i för rundradioverksamheten väsentliga frågor som för närvarande pågår inom reklamutredningen och 1969 års radioutredning avstyrker utskottet ifrågakommande utredningsyrkande i motionen 1972: 487.

Vad gäller övriga nu aktuella motionsyrkanden konstaterar utskottet att dessa i stor utsträckning är motiverade av önskemål i fråga om handhavandet av rundradions programverksamhet. Utskottet får med anledning härav först anför följande om vissa organisatoriska förhållanden och om innebörden av gällande regler i fråga om nämnda verksamhet.

Som nämnts i det föregående ligger ansvaret för rundradioverksamheten i vårt land hos aktiebolaget Sveriges Radio. Av aktierna i detta företag tillhör 60 procent folkrörelserna och de stora intresseorganisationerna, 20 procent pressen och 20 procent näringslivet. Bolagets styrelse har elva ordinarie ledamöter av vilka sex, däribland ordföranden, utses av Kungl. Maj:t medan återstående fem väljs av aktieägarna.

Enligt radiolagen och det med stöd av denna träffade avtalet mellan staten och Sveriges Radio har Sveriges Radio ensamrätt till rundradio-sändningar. Detta innebär bl. a. att någon styrning av programutbudet inte skall ifrågakomma från statsmakternas sida. Ensamrätten skall utövas opartiskt och sakligt och med beaktande av att en vidsträckt yttrande- och informationsfrihet skall råda i rundradion. I avtalet heter det vidare att bolaget i programverksamheten skall hävda de grundläggande demokratiska värdena och att verksamheten skall bedrivas med beaktande av ljudradions och televisionens centrala ställning i samhället. Av det sista följer bl. a. skyldighet för bolaget att i lämplig form upplysa om nuets händelser och orientera om viktigare kultur- och samhällsfrågor samt stimulera till debatt kring sådana frågor. Det heter vidare i riktlinjerna att

programmen skall vara omväxlande till karaktär och innehåll och i skälighetsomfattning tillgodose olika intressen i fråga om bl. a. religion, musik, teater, konst, litteratur och vetenskap. Programmen skall skänka god förströelse och underhållning med beaktande av olika smakriktningar. Även mindre gruppers intressen av mera särpräglad natur skall i görlig mån tillgodoses.

Om de motioner som utskottet behandlar i detta betänkande kan sammanfattningsvis sägas att de i stor utsträckning ger uttryck åt en kritisk inställning till Sveriges Radios programverksamhet. Utskottet finner för sin del anledning att understryka att Sveriges Radio visserligen är ett fristående företag men att det har en av samhället anförtrodd uppgift, att det är ett företag i hela samhällets tjänst. Det har att verka inom ramen för de riktlinjer som anges i lag och avtal men har inom denna ram frihet och självständighet. Bolagets särställning, dess monopol-situation, gör det särskilt viktigt att denna frihet och självständighet alltid kombineras med den strävan till objektivitet och saklighet i det samlade programutbudet som är ålagd bolaget. Den uppgift som företaget har förutsätter att medarbetarna har god kännedom om det svenska samhället, god kontakt med olika grupper inom detta och en vilja att spegla vad som händer inom hela samhället. Det är angeläget att man inom företaget är lyhörd för den kritik och de olika meningsyttringar man möter men bedömer dem självständigt.

Sveriges Radios ställning som ett företag i hela samhällets tjänst markeras av det sätt varpå ägarintressena är fördelade och styrelsen utses. Den förankring som företaget därmed har innebär en möjlighet till kontakt mellan företaget och olika medborgargrupper.

Utskottet vill i detta sammanhang erinra om ett uttalande i propositionen 1966:136 om styrelsens och radiochefens ställning i — som det heter — ett företag där programverksamheten i så betydande utsträckning delegeras till ledningarna för de olika programenheterna. Uttalandet innebar, såvitt nu är i fråga, att ett företag där man medvetet bygger in så starka centrifugala krafter samtidigt bör ha en stark ledning, som bär ansvaret för att samplaneringen genomförs och för att riktlinjerna för företagets verksamhet upprätthålls. Med hänvisning till att avsikten var att en överenskommelse skulle träffas om allmänna riktlinjer för verksamheten uttalades det vidare, att det självklart måste krävas av företagsledningen att den med kraft skall kunna ingripa om den finner att programverksamheten i något hänseende bedrivs på ett sätt som inte är förenligt med de angivna riktlinjerna. Utskottet vill tillägga att det för verksamhetens bedrivande enligt de i radiolagen och avtalet angivna förutsättningarna är nödvändigt att både förståelsen för dessa förutsättningar och känslan av ansvar för att man i arbetet följer dem är allmän inom företaget och ständigt hålls levande där.

Med de nu anförda synpunkterna på Sveriges Radios uppgift och sättet för dess fullgörande har utskottet angivit den allmänna bakgrund mot vilken flera av de i detta betänkande behandlade motionerna bör bedömas.

I motionen 1972: 233 har hemställts att riksdagen hos Kungl. Maj:t kräver utredning i syfte att bereda större möjligheter för folkrörelserna att få inflytande över radio- och televisionsverksamheten inom Sveriges Radio. Motionärerna anser att folkrörelserna bör få ansvar för "en egen programenhet, på längre sikt en egen TV-kanal". Vidare har i motionen 1972: 131 hemställts att riksdagen hos Kungl. Maj:t anholder om förslag till inrättande av ett programråd i enlighet med i motionen angivna riktlinjer. Båda dessa motionsyrkanden avser ändringar i nuvarande organisation och överensstämmar med yrkanden som framfördes även vid förra årets riksdag och då avstyrktes av utskottet samt avslogs av riksdagen (KrU 1971: 8, rskr 1971: 110).

Vad först beträffar folkrörelseinflytandet får utskottet anknyta till den kortfattade redovisning utskottet nyss lämnat för fördelningen av ägarintressena inom aktiebolaget Sveriges Radio och sättet för utseende av företagets styrelse. Den organisationsform som fastställts för Sveriges Radio bör innebära en möjlighet till medinflytande för folkrörelserna i vårt land. Utskottet anser sig inte böra tillstyrka utredning om en så genomgripande förändring som den motionärerna angivit och avstyrker därför motionen 1972: 233.

Vad gäller frågan om ett programråd vill utskottet också härvidlag peka på de möjligheter som ligger i nuvarande organisation. I 1966 års proposition och riksdagsbeslut angående rundradion avvisades förslag om ett programråd med hänvisning till att kompetensgränserna mellan ett dylikt och styrelsen syntes oklara och till att styrelsen borde ha det odelade ansvaret för verksamheten. Utskottet vill för sin del framhålla betydelsen av en fri och öppen diskussion i programfrågorna mellan radioföretagets ledning och medarbetare å ena och allmänheten å andra sidan i alla de fall då verkligt behov av en dylik diskussion uppkommer. Därigenom vinner man enligt utskottets mening mer än genom tillskapande av ett nytt organ, ett programråd, med de risker som onekligen finns för att detta kommer att verka hindrande och försvårande på verksamhetens fria utövande. Utskottet som också vill peka på styrelsens möjligheter att till företaget knyta rådgivande kommittéer, så som skett i fråga om ett par avsnitt av programverksamheten, avstyrker motionen 1972: 131.

Inom ramen för nuvarande organisatoriska förhållanden ligger yrkandet i motionen 1972: 487 att riksdagen hos Kungl. Maj:t måtte anholder om åtgärder för en bättre efterlevnad av reglerna i radiolagen och i avtalet mellan staten och Sveriges Radio. Med anledning av detta yrkande får

utskottet dels hänvisa till vad i det föregående sagts om den frihet och självständighet men också det stora ansvar Sveriges Radio har vid tillämpningen av dessa regler, dels erinra om radionämndens programgranskande uppgift. Utskottet som konstaterat att nämnden från och med innevarande år erhållit förstärkta resurser inom sitt sekretariat räknar med att nämnden fortlöpande överväger hur granskningsverksamheten skall kunna effektiviseras så att nämnden på bästa sätt kan fullgöra sin uppgift att övervaka att Sveriges Radio utövar sin ensamrätt på rundradioområdet opartiskt och sakligt och i övrigt efter de riktlinjer som fastställts i avtalet. Vad radioledningen beträffar bör det för denna vara en angelägen uppgift att noga ta del av nämndens uttalanden och vidtaga de åtgärder som den bedömer att dessa bör föranleda. Utskottet vill betona den vikt utskottet fäster vid att Sveriges Radios programutbud får den karaktär som statsmakterna förutsatt men anser sig inte böra tillstyrka nu ifrågakarande motionsyrkande.

Frågan om den allmänna karaktären av Sveriges Radios programutbud behandlas också i motionen 1972: 1037 vari önskas en avtalsrevidering så att garantier skapas för att "åtminstone en kanal såväl i radio som i TV helt befrias från ensidig politisk propaganda, program med grova våldsinslag och underhållningsprogram, som ej fyller reglernas krav att ge i bästa mening god förströelse och underhållning". Utskottet som inte anser att en förändring av den art som motionären angivit skulle vara en lämplig riktpunkt för en revision av gällande radioavtal hänvisar till vad i det föregående anförts angående Sveriges Radios programverksamhet och avstyrker motionen.

Med hänvisning också i detta fall till vad som sagts om programverksamheten vill utskottet vidare uttala att utskottet inte kan föreslå riksdagen att, som yrkats i motionen 1972: 28, göra något tillkännagivande angående det s. k. underhållningsvåldet i rundradion. Utskottet avstyrker motionen såvitt den nu är i fråga.

I två motioner nämligen 1972: 491 och 1972: 1063 aktualiseras frågan om politiska program i rundradion. I den förstnämnda yrkas att riksdagen hos Kungl. Maj: t begär sådan komplettering av avtalet mellan staten och Sveriges Radio att de politiska partierna bereds tid för kontinuerlig programverksamhet i ljudradion och televisionen i vad gäller både riks- och lokalutsändningar. I den senare av de båda motionerna hemställs att riksdagen hos Kungl. Maj: t begär utredning och förslag om fristående politiska program.

Yrkandet i förstnämnda motion, som innebär att de politiska partierna i ett reviderat radioavtal skall tillerkännas en viss sändningsrätt, leder tanken till den speciella konstruktion i fråga om sändningsrättsinnehavare, som ingick i 1960 års radioutrednings förslag om s. k. särskild rundradio, en konstruktion som 1969 års radioutredning enligt sina

direktiv inte har att ta upp till övervägande. En förändring i enlighet med motionärens önskemål skulle innebära ett avsteg från nuvarande system med ensamrätt för Sveriges Radio att besluta i programfrågor och skyldighet att sörja för ett programutbud av den art som förutsättes i radiolagen och i gällande avtal. Utskottet finner inte skäl att tillstyrka åtgärder med sikte på en dylik förändring. Utskottet avstyrker både motionen 1972: 491 och motionen 1972: 1063. I anslutning till vad i det föregående anförts om innebörden av Sveriges Radios skyldigheter i fråga om programutbudet och i anledning av de nu aktuella motionsyrkandena vill utskottet emellertid därjämte erinra om att radioavtalet bl. a. innebär att rundradion i lämplig form skall orientera om viktigare samhällsfrågor och stimulera till debatt kring sådana frågor.

Önskemål om programinslag av en bestämd karaktär möter även i motionerna 1972: 1062 och 1972: 1081. I den förra önskas att församlingsgudstjänst skall sändas i TV varje söndag utan att detta inkräktar på nuvarande utbud av program inom det religiösa området, medan i den senare uttalas att de dagliga TV-sändningarna bör inrymma ett program av religiös karaktär.

Frågan om vilket programutrymme som skall beredas gudstjänster och andra religiösa inslag är av den art att den skall avgöras av Sveriges Radio. Det är en avvägningsfråga som måste bedömas med beaktande av avtalets föreskrift att programmen i skälig omfattning skall tillgodose olika intressen. Utskottet avstyrker motionerna.

I motionen 1972: 341 uttalas att Sveriges Radio anser att radioavtalets krav på skälig balans mellan åsikter och intressen i vad gäller barnprogrammen bör tillgodoses *inom* det enskilda programmet. Motionärerna finner detta vara en orimlig ståndpunkt eftersom rundradions program i övrigt i så stor utsträckning präglas av en medveten strävan att påverka dem som tar del av programmen. I motionen påyrkas en översyn av begreppet opartiskhet i vad gäller barnprogrammen.

Enligt vad utskottet inhämtat har frågan om barnprogrammen behandlats av radiochefen i en till radionämnden i december 1971 ingiven promemoria. I denna uttalas bl. a. att den strävan efter opartiskhet som enligt Sveriges Radios uppfattning bör utmärka varje enskilt program i barnprogramverksamheten, enligt företagets bedömning omöjliggör sändning av rena förkunnelseprogram i de ordinarie barnprogrammen. Något hinder att utanför denna ram ibland sända tydligt rubricerade program med religiös förkunnelse anpassad för barn föreligger däremot enligt promemorian inte.

Utskottet erinrar om vad utskottet i det föregående anfört om radionämndens programgranskande verksamhet och om samspelet mellan nämnden och radioledningen. Eftersom frågan om opartiskhet i barnprogrammen tagits upp i nyssnämnda promemoria anser sig utskottet kunna

räkna med att den övervägs av nämnden, och utskottet avstyrker därför motionen. Utskottet vill tillägga att de uttalanden som utskottet nyss gjort beträffande andra religiösa program i rundradion är tillämpliga även i vad gäller frågan om i vilken utsträckning det i rundradion skall förekomma nyssnämnda "tydligt rubricerade program med religiös förkunnelse för barn".

Det i motionen 1972: 1051 framförda yrkandet om att en kontinuerlig information i skol- och utbildningsfrågor skall ges på fast programtid i TV avstyrkes av utskottet med hänvisning till Sveriges Radios självständighet i fråga om programvalet. Samtidigt vill utskottet emellertid erinra om att 1969 års radioutredning har i uppdrag att utreda behovet av ökat programutrymme i ljudradion för bl. a. informationsändamål och att utredningens planering av hur olika programbehov bäst skall tillgodoses skall ske integrerat i fråga om valet av ljudradio eller TV.

I motionen 1972: 28 hemställs, såvitt nu är i fråga, att riksdagen ger regeringen till känna vad i motionen anförts om Sveriges Radios programpolitik. Det önskade tillkännagivandet gäller alltså de olika programpolitiska uttalanden som görs i motionen.

Utskottet, som inte kan godta den allmänna bild av förhållandena inom Sveriges Radio som lämnas i motionen, vill i fråga om programverksamheten framhålla att det ansvar som åvilar Sveriges Radio måste utövas av radioledningen och att denna därför också måste ha erforderliga möjligheter att hävda sin uppfattning. Utskottet vill samtidigt understryka vikten av frihet och allsidighet i programutbudet och av en konsekvent vakthållning kring yttrandefriheten.

Utskottet har i det föregående behandlat det uttalande som i motionen görs om underhållningsväld i TV. Ett annat uttalande går ut på att ökat utrymme i programarbetet bör ges åt utomstående filmare, frilans-journalister, fria teatergrupper och andra grupper av konstnärer. Delade meningar kan inte råda om att det är värdefullt för allsidigheten och omväxlingen i programutbudet att krafter utanför Sveriges Radio anlitas i programarbetet, men utskottet anser sig inte böra föreslå riksdagen att göra något uttalande av den innebörd motionärerna önskat.

Utskottet avstyrker yrkandet i motionen 1972: 28 om ett riksdagsuttalande om Sveriges Radios programpolitik i den del detta yrkande inte tidigare behandlats.

Med hänsyn till den ställning som fristående icke-statligt företag som Sveriges Radio aktiebolag intar avstyrker utskottet det i motionen 1972: 28 framställda yrkandet att riksdagen skall uttala sig för att Sveriges Radio utträder ur Svenska arbetsgivareföreningen.

I fråga om det juridiska ansvaret för programverksamheten i Sveriges Radio gäller sedan den 1 juli 1967 en radioansvarighetslag med bestämmelser som i huvudsak ansluter till motsvarande rättsliga reglering

på tryckfrihetsområdet. Frågan om en enhetlig reglering i grundlag av yttrandefriheten i massmedier m. m. utreds f. n. av massmedieutredningen. I utredningens arbete ingår även att överväga reglerna om ansvar och skadestånd vid missbruk av yttrandefriheten. Det i motionen 1972: 1057 framställda yrkandet om en översyn av ansvarsbestämmelserna för programverksamheten i Sveriges Radio kan alltså anses vara tillgodosett, och utskottet avstyrker därför motionen.

I motionen 1972: 1070 har framhållits att en betydande del av svenska folket inte har möjlighet att se programmen i TV 2 antingen därför att de bor i områden som inte täcks av sändningarna i denna kanal eller därför att de inte har apparater som kan ta emot TV 2-programmen. Motionärerna uttalar att den fria konkurrensen mellan de båda TV-kanalerna inte får tillåtas leda till att exempelvis mycket stora idrottsevenemang sänds endast i kanal 2 och därmed inte blir tillgängliga för en stor del av folket. En översyn av de riktlinjer som är vägledande för samordningen av programverksamheten är enligt motionärernas mening önskvärd.

I 1966 års riksdagsbeslut ang. rundradioverksamheten förutsattes att de båda TV-kanalerna skall arbeta i inbördes tävlan. Samtidigt förutsattes dock en viss samordning bl. a. i fråga om stora evenemang, exempelvis på idrottens område. Principerna för samordningen gäller alltså. För den praktiska tillämpningen har man, enligt vad utskottet inhämtat under hand, den riktpunkten, att ju större täckningsområde TV 2 uppnår dess mer närmar man sig en fördelning av "evenemangssändningarna" mellan kanalerna i proportionen 50—50. Fortfarande är läget dock sådant att man vid fördelningen tar viss hänsyn till att TV 2 ej har full rikstäckning. I den mån ett evenemang sänds i TV 2 söker man på något sätt kompensera de tittare som ej har möjlighet att se TV 2-programmen, exempelvis genom att senare sända ett sammandrag i TV 1.

Utskottet anser inte att riksdagen bör aktualisera någon ändring av principerna för samordning av de s. k. evenemangssändningarna och avstyrker därför motionen.

I motionen 1972: 494 har hemställts om ett uttalande av riksdagen att det i 1966 års riksdagsbeslut angående rundradion omnämnda kravet på en gemensam nyhetsredaktion inte längre skall binda Sveriges Radios nyhetsförmedling. Utskottet anser att det med hänsyn till den omorganisation av nyhetssändningarna som nyligen skett finns anledning att avvakta ytterligare erfarenheter innan riksdagen överväger att göra något uttalande av den innebörd motionärerna önskat. Utskottet avstyrker därför motionen.

Med anledning av väckta motioner uppehöll sig utskottet förra året i sitt betänkande 1971: 8 utförligt vid Sveriges Radios ekonomiska situation och betonade vikten av rationaliserings- och besparingsåtgärder.

Utskottet erinrade därvid också om vissa utredningar som arbetade med olika frågor inom ljudradio- och TV-verksamheten. Vid årets riksdag har rundradions finansieringsfrågor tagits upp i två motioner, nämligen dels i 1972: 487 vari yrkas att riksdagen anhåller att en parlamentarisk utredning tillsätts med uppgift att klarlägga hur Sveriges Radios långsiktiga finansieringsproblem skall bringas under kontroll, dels i 1972: 1072 vari föreslås en utredning om den framtida finansieringen av Sveriges Radios verksamhet. Yrkandena i de båda motionerna överensstämmer med yrkanden vid förra årets riksdag.

Enligt uppgifter som utskottet erhållit och som även publicerats i pressen har företagets ansträngningar att hålla kostnaderna nere gett resultat. Den ekonomiska situationen är nu uppenbarligen gynnsammare än man under allmänna motionstiden på olika håll väntade sig att den skulle bli. Utskottet konstaterar detta med stor tillfredsställelse.

I årets statsverksproposition har vederbörande departementschef mot bakgrund av den avgiftshöjning som beslöts 1971, räknat med att något inkomsttillskott inte skall behöva tillföras Sveriges Radio under perioden fram till och med budgetåret 1974/75. Den förbättrade ekonomiska situationen synes nu ge underlag för den bedömningen att nämnda period kan beräknas bli något längre. I detta läge är det enligt utskottets mening inte erforderligt med någon åtgärd från riksdagens sida med anledning av de båda nu behandlade motionsyrkandena. Utskottet vill understryka vikten av att företaget prövar planerings- och finansieringsfrågorna på så lång sikt som rimligen är möjligt.

I motionen 1972: 61 har hemställts att riksdagen begär utarbetande av riktlinjer för befrielse för vissa handikappade från skyldighet att betala avgift för innehav av radio och TV. Utskottet får erinra om att handikapputredningen kommer att pröva frågan om de handikappades möjligheter att ta del av programmen i radio och TV och avstyrker därför motionen. Med samma hänvisning avstyrker utskottet yrkandet i samma motion om skyndsam utredning beträffande möjligheten för vissa handikappgrupper att erhålla avsevärda ekonomiska lättnader vid inköp av TV.

En annan fråga som gäller vissa handikappades möjligheter att ta del av TV-programmen har väckts i motionen 1972: 60 vari hemställts om skyndsam undersökning inom Sveriges Radio av möjligheterna att i större utsträckning än som sker förse TV-program av olika slag med textremsor med hänsyn till de döva och hörselskadade. I motionen har också hemställts att för ändamålet erforderliga anslag via statsbudgeten ställs till Sveriges Radios förfogande. Samma yrkande förelåg till bedömning förra året, och utskottet får nu liksom då erinra om pågående överväganden inom handikapputredningen och hänvisa till att Sveriges Radio i samarbete med olika intressenter arbetar på att få fram lämpliga tekniska metoder avsedda att hjälpa de hörselskadade att ta del av rundradiopro-

grammen. Utskottet avstyrker motionen.

Någon motsvarighet till skyldigheten att lämna exemplar av tryckta skrifter till universitetsbibliotek föreligger inte på rundradioområdet uttalas det i motionen 1972:1079. Motionärerna finner det ytterst otillfredsställande att sådana program är oåtkomliga sedan de en gång sänts och anser att riksdagen bör begära en utredning av formerna för Sveriges Radios skyldighet att mot en lägre avgift eller kostnadsfritt spela upp bandade program och tillhandahålla programutskrifter.

Utskottet får erinra om att Sveriges Radio enligt kungörelsen om tillämpningen av radioansvarighetslagen är skyldig att låta enskild, som anser att yttrandefrihetsbrott begåtts mot honom eller att han lidit skada på grund av sådant brott, hos företaget gratis ta del av det radioprogram, i vilket brottet uppges ha förekommit, och gratis få utskrift av programmet. Detta gäller dock ej om det är uppenbart att vederbörande inte kan vara målsägande. Enligt vad utskottet inhämtat följer Sveriges Radio i övrigt normalt den principen att den som direkt berörs av ett program kostnadsfritt kan erhålla en utskrift, medan andra som önskar programutskrifter får erlägga en avgift som i princip skall täcka Sveriges Radios kostnader. I de sistnämnda fallen görs möjligheten att erhålla utskrifter också beroende av tillgången på personal för utskriftsarbetet. Med hänvisning till det nu anförda avstyrker utskottet motionen.

Under återopande av vad ovan anförts hemställer utskottet

1. att riksdagen avslår motionen 1972:487 i vad avser en parlamentarisk utredning om hur en ökad frihet och konkurrens i etermedierna skall åstadkommas,
2. att riksdagen avslår motionen 1972:233 om inflytande för folkrörelserna över verksamheten inom Sveriges Radio,
3. att riksdagen avslår motionen 1972:131 om inrättande av ett programråd vid Sveriges Radio,
4. att riksdagen avslår motionen 1972:487 i vad avser åtgärder för en bättre efterlevnad av reglerna i radiolagen och i avtalet mellan staten och Sveriges Radio,
5. att riksdagen avslår motionen 1972:1037 om en revidering av avtalet mellan staten och Sveriges Radio,
6. att riksdagen avslår motionen 1972:28 i vad avser ett tillkännagivande angående det s. k. underhållningsvåldet i rundradion,
7. att riksdagen avslår motionen 1972:491 om programtid för de politiska partierna i rundradion,
8. att riksdagen avslår motionen 1972:1063 om fristående politiska program i rundradion,
9. att riksdagen avslår motionen 1972:1062 om församlingsgudstjänster i TV,

10. att riksdagen avslår motionen 1972:1081 om ett dagligt religiöst TV-program,
11. att riksdagen avslår motionen 1972: 341 om tillämpningen av begreppet opartiskhet i Sveriges Radios barnprogram,
12. att riksdagen avslår motionen 1972:1051 om information i TV i skol- och utbildningsfrågor,
13. att riksdagen avslår motionen 1972: 28 i vad avser den del av yrkandet om ett tillkännagivande angående Sveriges Radios programpolitik som inte behandlats under punkt 6,
14. att riksdagen avslår motionen 1972: 28 i vad avser Sveriges Radios utträde ur Svenska arbetsgivareföreningen,
15. att riksdagen avslår motionen 1972:1057 om en översyn av ansvarsbestämmelserna för Sveriges Radios programverksamhet,
16. att riksdagen avslår motionen 1972:1070 om översyn av riktlinjerna för samordning av programverksamheten i TV-kanalerna,
17. att riksdagen avslår motionen 1972:494 om televisionens nyhetsförmedling,
18. att riksdagen avslår motionen 1972:487 i vad avser en parlamentarisk utredning om Sveriges Radios långsiktiga finansieringsproblem och motionen 1972: 1072 om en utredning angående Sveriges Radios framtida finansiering,
19. att riksdagen avslår motionen 1972: 61 om befrielse för vissa handikappade från skyldighet att erlägga avgift för innehav av radio och TV, m. m.,
20. att riksdagen avslår motionen 1972:60 om utökning av antalet TV-program med textremsor,
21. att riksdagen avslår motionen 1972: 1079 om Sveriges Radios tillhandahållande av arkiverade program.

Stockholm den 16 november 1972

På kulturutskottets vägnar

LENNART MATTSSON

Närvarande vid ärendets slutbehandling: herrar Mattsson i Lane-Herrestad (c), Björk i Göteborg (s), Källstad (fp), fru Sundström (s), herr Nilsson i Agnäs (m), fru Berglund (s), herrar Sundman (c), Zachrisson (s), Eriksson i Ulfsbyn (c), Green (s), fru Mogård (m), fru Ryding (vpk), herrar Enlund (fp), Andersson i Örträsk (s) och fru Johansson (s).

Reservationer

1. beträffande frågan om en parlamentarisk utredning av hur en ökad frihet och konkurrens i etermedierna skall åstadkommas

a) av herr Nilsson i Agnäs (m) och fru Mogård (m) som anser

dels att den del av utskottets yttrande som på s. 3 börjar med "Vid förra" och på s. 4 slutar med "motionen 1972:487" bort ha följande lydelse:

I motionen 1972:487 yrkas att en parlamentarisk utredning tillsätts med uppgift att klarlägga hur en ökad frihet och konkurrens i etermedierna skall åstadkommas. Utskottet delar den i motionen uttalade uppfattningen att de grundläggande tryckfrihetsrättsliga principer som sedan mer än ett sekel gällt för det tryckta ordet i Sverige också måste gälla för de nya massmedier som den tekniska utvecklingen gjort möjliga. Den nuvarande monopolsituationen på etermedieområdet strider emot dessa principer. De försök som gjorts att inom monopolets ram införa ett mått av konkurrens har inte lett till, och kan heller inte leda till, det varierade programutbud som är önskvärt. Missnöjet med nuvarande ordning har på senare år tilltagit, vilket återspeglas i motioner såväl till årets riksdag som till olika partiernas kongresser. Riskerna för direkta ingrepp i programverksamheten, dvs. ytterligare inskränkningar i yttrandefriheten, har därmed tilltagit. Den snabba tekniska utvecklingen, särskilt beträffande kabel-TV, gör det enligt utskottets mening än mer angeläget att etermediernas framtida ställning i Sverige snarast utreds.

Som departementschefen framhöll i prop. 1966:136 är det inte möjligt med en helt fri etableringsrätt i etern. Faran för kommersiella intressens eller politiska gruppers ensidiga inflytande på etermedierna måste beaktas. Ökad frihet och konkurrens i etermedierna måste införas under kontrollerade former, där samhället, liksom då det gäller annan verksamhet, uppställer regler och ramar. I motionen 1972:487 pekas på möjligheten att låta pressen, folkrörelser och intresseorganisationer inrätta fristående produktionsbolag, i första hand på TV-området, mellan vilka en parlamentariskt sammansatt nämnd skulle fördela sändningstillstånd. I avtal med programföretagen borde allmänna regler fastställas beträffande etik och kvalitet, skyldighet att ge utbildningsprogram eller information av lokalt intresse. Utskottet finner det önskvärt att denna möjlighet prövas.

Utskottet förordar sålunda att den långsiktiga politiken på etermedieområdet snarast tas upp till prövning och tillstyrker motionärernas yrkande om en parlamentarisk utredning.

dels att utskottets hemställan under 1 bort ha följande lydelse:

1. att riksdagen med bifall till motionen 1972:487 i denna del hos Kungl. Maj:t anholder att en parlamentarisk utredning tillsätts med uppgift att klarlägga hur en ökad frihet och konkurrens i etermedierna skall åstadkommas,

b) av herrar Källstad (fp) och Enlund (fp) som anser att den del av utskottets yttrande som på s. 3 börjar med "Vid förra" och på s. 4 slutar med "motionen 1972:487" bort ha följande lydelse:

Vid förra årets riksdag hade utskottet att ta ställning till ett motionsvis framställt yrkande att riksdagen hos Kungl. Maj:t skulle anhålla om tillsättande av en parlamentarisk utredning med uppgift att klarlägga hur en ökad frihet och konkurrens i etermedierna skulle åstadkommas. Detta yrkande avstyrktes av utskottet och avslogs av riksdagen (KrU 1971:8, rskr 1971:110). Det framförs nu i motionen 1972:487. Yrkandet tar enligt den anförda motiveringen klart sikte på en grundläggande förändring av nuvarande system med ensamrätt för Sveriges Radio att avgöra vilka program som skall förekomma i rundradions sändningar.

För många människor är radio och TV de viktigaste kulturförmedlarna. De måste därför erbjuda ett programutbud, som är rikt varierat och av hög kvalitet. Detta tillgodoses enligt utskottets mening bäst genom en konkurrens som också skapar förutsättningar för en mer balanserad nyhetsinformation och en allsidigare programpolitik. Genom teknikens utveckling med vidgade möjligheter för radio- och TV-sändningar har de principiella och praktiska invändningarna mot ett radio- och TV-monopol förstärkts ytterligare. Att bryta radio- och TV-monopolet är därför en viktig uppgift under kommande år.

Ett stort antal utredningar på radio- och TV-området pågår emellertid för närvarande. Utskottet vill här bl. a. peka på 1969 års radioutredning (RUT 69). Innan något resultat föreligger från dessa är det enligt utskottets mening inte nödvändigt med en ny, stor utredning. Utskottet finner det möjligt att avvakta även med hänsyn till den nyligen genomförda omorganisationen beträffande nyhetsinformationen i radio och TV. Utskottet avstyrker alltså ifrågavarande utredningsyrkande i motionen 1972:487.

2. beträffande frågan om inrättande av ett programråd vid Sveriges Radio av herrar Källstad (fp) och Enlund (fp) som anser

dels att den del av utskottets yttrande på s. 6 som börjar med "Vad gäller" och slutar med "motionen 1972:131" bort ha följande lydelse:

Vad gäller motionen 1972:131 har i denna framhållits att allmänheten har alltför begränsade möjligheter att påverka rundradioprogrammens sammansättning och utformning. Motionärerna anser att detta inte främst beror på de vaga formuleringarna i radioavtalet utan på att det saknas ett forum där synpunkter och önskemål i fråga om den framtida programverksamheten kan framföras både av enskilda och organisationer. Utskottet delar motionärernas uppfattning om önskvärdheten av ett dylikt forum. Det behövs nämligen enligt utskottets mening en vidare

och mera öppen diskussion i programfrågorna än den som hittills förekommit. I denna diskussion bör Sveriges Radio inte bara vara mottagande part utan också ha att argumentera för sin programsättning. En möjlighet att ordna detta är att inrätta ett programråd sammansatt av representanter för olika områden av samhällslivet. Detta råd bör inte ha någon beslutanderätt utan endast fungera som ett forum för informella diskussioner i programfrågor. Utskottet tillstyrker att riksdagen enligt yrkandet i motionen 1972: 131 hos Kungl. Maj:t hemställer om förslag om ett dylikt programråd.

dels utskottets hemställan under 3 bort ha följande lydelse:

3. att riksdagen med bifall till motionen 1972: 131 hos Kungl. Maj:t hemställer om förslag till inrättande av ett programråd i enlighet med i motionen angivna riktlinjer,

3. beträffande frågan om det s. k. underhållningsvåldet i TV av fru Ryding (vpk) som anser

dels att den del av utskottets yttrande på s. 7 som börjar med "Med hänvisning" och slutar med "i fråga" bort ha följande lydelse:

Vad som anförts om programpolitiken anser utskottet emellertid inte hindra att riksdagen gör ett uttalande mot det s. k. underhållningsvåldet, där underhållning av sadistisk art med meningslösa våldsinslag utgör ett egenvärde. Sådana program är dessutom oftast konstnärligt undermåliga och ideologiskt djupt reaktionära och de torde delvis bero på ett felaktigt och överbetonat intresse för inköp av program från USA och England. Utskottet tillstyrker därför motionen 1972: 28 såvitt den nu är i fråga.

dels utskottets hemställan under 6 bort ha följande lydelse:

6. att riksdagen med bifall till motionen 1972: 28 i denna del som sin uppfattning ger Kungl. Maj:t till känna vad i motionen anförts om det s. k. underhållningsvåldet i rundradion,

4. beträffande frågan om tillämpningen av begreppet opartiskhet i Sveriges Radios barnprogram av herrar Källstad (fp), Nilsson i Agnäs (m) och Enlund (fp) som anser att

dels den del av utskottets yttrande som på s. 8 börjar med "Utskottet erinrar" och på s. 9 slutar med "för barn" bort ha följande lydelse:

Utskottet delar motionärernas uppfattning att de påtalade förhållandena i fråga om barnprogrammen är orimliga. Över hela fältet präglas sändningarna i Sveriges Radio numera ofta av en medveten strävan att påverka publiken. Även barnen är utsatta för denna påverkan inte bara i barnprogrammen utan också därför att de i stor utsträckning tar del av

program som egentligen riktar sig till en äldre publik. I den situationen är det orimligt att uppställa särskilda restriktioner som hindrar sändning av barnprogram som är präglade av kristen moral och kristna värderingar. Utskottet anser det önskvärt med den översyn som begärs i motionen 1972: 341 och tillstyrker därför denna. Vad gäller i promemorian angivna "tydligt rubricerade program med religiös förkunnelse anpassad för barn" bör dylika enligt avtalets innebörd förekomma i skälig omfattning. Utskottet vill framhålla att vad som i detta och andra fall skall anses vara "skälig omfattning" förutsätter vilja och förmåga till kommunikation med olika grupper inom samhället.

dels utskottets hemställan under 11 bort ha följande lydelse:

11. att riksdagen med bifall till motionen 1972:341 hos Kungl. Maj:t anhåller om en översyn av Sveriges Radios hittillsvarande tillämpning av begreppet opartiskhet i barnprogrammen i ljuset av vunna erfarenheter, så att de i fortsättningen också medger utrymme för spegling av kristna värderingar och synpunkter på samma villkor som gäller för övriga,

5. beträffande frågan om tillkännagivande av vissa synpunkter på Sveriges Radios programpolitik av fru Ryding (vpk) som anser

dels att den del av utskottets yttrande på s. 9 som börjar med "Utskottet som" och slutar med "tidigare behandlats" bort ha följande lydelse:

Utskottet anser i likhet med motionärerna att det måste krävas av regeringens representanter i Sveriges Radios styrelse att de slår vakt om en viss frihet och allsidighet i programutbudet. Likaså måste yttrandefriheten värnas och rätten att i radio och TV föra fram berättigad samhällskritik, även om den drabbar statsmakten, ledningen för de stora företagen eller mäktiga organisationer. Den marxistiska analysmetoden, som utvecklas alltmer vid universitet och på andra håll, bör på ett mera representativt sätt än hittills skett få genomsyra några program om kultur, forskning, modern historia, arbetsplatsförhållanden m. fl. samhällsområden. Radioledningen bör i fråga om programuppläggningsen mindre än hittills lyssna till ministrar, verkställande direktörer, informationschefer och andra påtryckare. I stället bör den lyssna till andra grupper, bl. a. sina egna medarbetare, som i många fall ändå uppvisat en hederlig och journalistisk yrkeskunnighet. Utskottet förordar också en ökad decentralisering och spridning av makten över programmen mellan olika enheter inom Sveriges Radio. Vad utskottet nu anfört i anledning av motionen 1972: 28 bör riksdagen som sin mening ge till känna för Kungl. Maj:t.

dels att utskottets hemställan under 13 bort ha följande lydelse:

13. att riksdagen i anledning av motionen 1972:28 i vad avser den del av yrkandet om ett tillkännagivande angående Sveriges Radios programpolitik som inte behandlats under punkt 6 som sin mening ger Kungl. Maj: t till känna vad utskottet anfört,

6. beträffande frågan om Sveriges Radios utträde ur Svenska arbetsgivareföreningen av fru Ryding (vpk) som anser

dels att den del av utskottets yttrande på s. 9 som börjar med "Med hänsyn" och slutar med "Svenska arbetsgivareföreningen" bort ha följande lydelse:

Sveriges Radio är anslutet till Svenska arbetsgivareföreningen (SAF). Denna organisation har startat en omfattande kampanj mot "vänstern" och vill mer och mer använda skola, radio och television för sina propagandasyften. Den fackliga organisationen för de anställda vid Sveriges Radio har protesterat mot denna kampanj och krävt att Sveriges Radio begär sitt utträde ur SAF. Utskottet finner detta medlemskap i SAF klart strida mot varje elementär uppfattning om opartiskhet och uppmanar därför regeringen att skyndsamt uppmana sina ledamöter i Sveriges Radios styrelse att kräva att detta medlemskap upphäves. Enligt utskottets mening bör riksdagen uttala sig för att Sveriges Radio utträder ur SAF. Utskottet tillstyrker alltså motionen 1972:28 i denna del.

dels utskottets hemställan under 14 bort ha följande lydelse:

14. att riksdagen med bifall till motionen 1972:28 i denna del uttalar sig för att Sveriges Radio utträder ur Svenska arbetsgivareföreningen,

Särskilda yttranden

1. beträffande frågan om en bättre efterlevnad av reglerna i radiolagen och i avtalet mellan staten och Sveriges Radio av herr Nilsson i Agnäs (m) och fru Mogård (m) som anfört följande:

Det åligger radionämnden enligt 2 § Instruktion för radionämnden "att granska radioprogram som förekommit i rundradiosändning samt att pröva anmärkning mot visst program". Enligt vad utskottet erfarit har radionämnden hittills i huvudsak endast prövat anmärkningar mot vissa program, vilket innebär att en väsentlig del av radionämndens uppgifter enligt instruktionen försummas. Detta finner vi ytterst allvarligt med tanke på de speciella krav som måste ställas på ett monopolföretag. Övervakningen av att programutbudet följer uppställda regler måste

obetingat fullgöras. Vi förutsätter dock att radionämnden nu gör framställningar om de resurser som erfordras för att instruktionen skall kunna följas.

2. beträffande frågan om programutrymmet för församlingsgudstjänster och andra program av religiös karaktär av herrar Källstad (fp) och Enlund (fp) som anfört följande:

Vi är väl medvetna om att frågan om vilket programutrymme som skall beredas gudstjänster och andra religiösa inslag i radio och TV är av den art att den enligt gällande avtal skall avgöras av Sveriges Radio. Vi önskar dock ge till känna en meningsyttring i anslutning till motionerna 1972:1062 och 1972:1081.

Det kan ifrågasättas, om de religiösa programmen tillgodoses ”i skälig omfattning”. Enligt vår mening borde det vara möjligt att ge den religiösa programverksamheten ett ökat utrymme i de olika ljudradio- och TV-kanalerna. Undersökningar visar, att sådana program har stora lyssnargrupper.

Direktsända församlingsgudstjänster bör kunna förekomma varje söndag i TV. Människor i glesbygder, äldre personer och rörelsehindrade har svårt att komma till gudstjänst i någon kyrka, varför bl. a. för dessa grupper denna ordning är angelägen.

Liksom radion sänder dagliga program av religiös karaktär borde motsvarande inslag förekomma även i TV. Ett dylikt dagligt TV-program kunde innehålla inslag av musik av religiös karaktär, läsning ur bibeln eller ur andaktslitteratur från olika tider och traditioner, religiös lyrik etc. Genom de synintryck TV förmedlar kunde programmet återge målningar, teckningar, skulpturer, kyrkointeriörer och annan konstnärlig produktion med religiöst motiv. Ett sådant dagligt TV-program skulle ha sitt både religiösa och kulturella värde.

